

มาต้อนรับเราะมะฎอนกันเถิด

[ไทย]

تعالوا نستقبل رمضان

[باللغة التایلاندية]

อุษมาน อิดริส

عثمان إدريس

ตรวจทาน: ซุฟอัม อุษมาน

مراجعة: صافي عثمان

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแพร่และสอนอิสลาม อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 – 2008

islamhouse.com

มาต้อนรับเราะมะฎอนกันเถิด

1. ประกาศข่าวดีและแสดงความยินดีกับการมาถึงของเราะมะฎอน

อนู สุรียเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า เราะฮุสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวว่

«أَتَاكُمْ رَمَضَانَ، شَهْرٌ مُبَارَكٌ، فَارْضَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ، نُفْتُحُ فِيهِ أَبْوَابَ السَّمَاءِ، وَتُغْلَقُ فِيهِ أَبْوَابُ الْجَحِيمِ، وَتُغَلُّ فِيهِ مَرَدَّةُ الشَّيَاطِينِ، اللَّهُ فِيهِ لَيْلَةٌ هِيَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، مَنْ حُرِمَ خَيْرَهَا فَقَدْ حُرِمَ»

ความว่า “เราะมะฎอนได้มาเยือนพวกเจ้าแล้ว เดือนแห่งความประเสริฐ อัลลอฮฺทรงบัญชาให้พวกเจ้าถือศิยามในเดือนนี้ เดือนที่บรรดาประตูสวรรค์ถูกเปิดอ้า และประตูนรกถูกลงกลอน เดือนที่บรรดามารร้ายชัฎฏอนที่ทะลึ่งลำพองถูกสวมปลอกคอ สำหรับอัลลอฮฺในเดือนนี้ มีอยู่คืนหนึ่งที่ (การอิบาดะฮฺในคืนนั้น) ประเสริฐกว่า (การอิบาดะฮฺใน) หนึ่งพันเดือน ผู้ใดที่ถูกห้ามจากความดีของมัน(หมายถึงไม่ได้รับประโยชน์จากระมะฎอน) แท้จริงเขาก็จะ (เป็นผู้ที่) ถูกห้าม(หมายถึงไม่ได้ทำอะไรชีวิตอะไรเลย)”¹

อิบน์เราะฎิบกล่าวว่า “อุละมาอ์บางท่านระบุว่า หะดีษนี้เป็นพื้นฐานหลักของการแสดงความยินดี (ตะฮฺนียะฮฺ) ต่อกันของมนุษย์ (ต่อการมาเยือนของ) เดือนเราะมะฎอน จะไม่ให้มุฮ์มินผู้ศรัทธาแสดงความยินดีได้อย่างไรกับการที่ประตูสวรรค์ถูกเปิดอ้า ? จะไม่ให้ผู้กระทำความผิดแสดงความยินดีได้อย่างไรกับการที่ประตูนรกถูกลงกลอนและปิดลง ? จะไม่ให้ผู้มีสติปัญญาแสดงความยินดีได้อย่างไรกับเดือนที่ชัฎฏอนมารร้ายถูกมัดตรึงไว้ ? จะหาเวลาที่ไหนอีกเล่าที่ (มีความประเสริฐ) คล้ายคลึง(หรือเทียบเท่า) กับเวลาในเดือนนี้ ?”²

2. แสดงความยินดีและมีความสุขกับการมาถึงของเราะมะฎอน

การแสดงออกถึงความยินดีกับเหตุการณ์แห่งการภักดี พร้อมทั้งเสียสละและโคกเสร้งกับการพวากจากไปของมัน เป็นสิ่งที่บรรดาชาวสะลัฟต่างเห็นพ้องว่าอนุญาตให้กระทำ

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

«قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ»

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮ์มัด) ว่า (เหล่านั้นเป็นเพราะ) ด้วยความกรุณาของอัลลอฮฺ และความเมตตาของพระองค์ ดังนั้น ด้วยการดังกล่าว พวกเขาจึงแสดงความดีใจ สิ่งนั้น(ความกรุณาและเมตตาของพระองค์นั้น)ย่อมดียิ่งกว่าสิ่ง (บรรดาทรัพย์สินบนโลกนี้) ที่พวกกำลังเขาสะสมอยู่” (ยูनुส, อายะฮฺที่ 58)

¹ สุนัน อันนะสาอียฺ, 4/129, ดู เศาะฮี้หฺ สุนันอันนะสาอียฺ เลขที่ 1992

² ละฎออิฟ อัลมะฮารีฟ, หน้า 279

ฮิลาล บิน ยะซาฟ กล่าวว่า “หมายถึง ด้วย (การประทานทางนำแห่ง) อัลอิสลามและอัลกุรอาน”³

อิบน์ เราะฎิบบกล่าวว่า “การมาถึงของเดือนเราะมะฎอนและการศิยามในเดือนนี้เป็นนิมัตที่ยิ่งใหญ่สำหรับผู้ที่อัลลอฮฺทรงประทานความสามารถให้แก่เขา ดังหะดีษของบุคคลสามคนที่มีสองคนเสียชีวิตในสนามรบ (ชะฮีด) และอีกหนึ่งคนเสียชีวิตบนลือหลังจากการเสียชีวิตของทั้งสอง แล้วเขาก็ฝันว่าเขา(ผู้ที่เสียชีวิตบนลือ)ได้นำหน้าทั้งสองคน(ที่ตายชะฮีด) ดังนั้น ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวแก่เขาว่า

«أَلَيْسَ بَعْدَهُمَا كَذَا وَكَذَا صَلَاةٌ، وَأَدْرَكَ رَمَضَانَ فَصَامَهُ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنَّ بَيْنَهُمَا
لَأَبْعَدُ مِمَّا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ»

ความว่า “หลังจากที่ทั้งสองได้เสียชีวิตไปแล้ว ยังมีละหมาดจำนวนเท่านั้นเท่านี้มีให้หรือ และเขาก็ทันกับเดือนเราะมะฎอนและถือศิยามในเดือนนั้นมิใช่หรือ และฉันของสาบานด้วยพระนามของผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ว่า แท้จริงระยะทางระหว่างทั้งสองนั้นห่างไกลยิ่งกว่าระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดิน”⁴

ดังนั้น ผู้ใดได้รับความเมตตาจากอัลลอฮฺในเดือนเราะมะฎอน เขาก็จะเป็นผู้ที่ได้รับความเมตตา และผู้ใดไม่ได้รับความเมตตาในเดือนนี้ เขาก็จะไม่ได้รับความเมตตา และผู้ใดไม่ยอมตระเตรียมสัมาเราะสำหรับวันที่มาถึง (วันกียามะฮฺ) เขาก็จะเป็นผู้ที่ถูกตำหนิ”⁵

3. ผู้ใดบ้างที่จิตใจและยินดีกับการมาถึงของเดือนเราะมะฎอน

ผู้ที่จิตใจและปรารถนากับการมาถึงของเดือนเราะมะฎอนส่วนใหญ่จะเป็นบรรดาผู้ที่ชอบทำอิบาดะฮฺและศรัทธา คำนกับบรรดาผู้ที่หลงระเริงอยู่กับสิ่งบันเทิงและกระทำการเนรคุณต่างๆ ซึ่งการมาถึงของเดือนเราะมะฎอนสำหรับพวกเขาแล้วเสมือนกับว่าเป็นการปิดประตูทำมาหากินของพวกเขาเลยทีเดียว

ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและหวังในความโปรดปรานของอัลลอฮฺ พวกเขาจะจิตใจและยินดีเป็นล้นพ้นกับการมาถึงของเดือนเราะมะฎอน เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้พวกเขาได้แสวงหาความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่จากอัลลอฮฺอีกครั้งหนึ่ง เพราะเดือนเราะมะฎอนเป็นเดือนแห่งการอิบาดะฮฺที่มีหลากหลายรูปแบบ และเป็นเดือนที่อัลลอฮฺทรงเตรียมรางวัลและผลบุญเพื่อตอบแทนแก่บ่าวผู้กตัญญูของพระองค์อย่างไม่คณานับ อาทิเช่น

1. รางวัลจากการศิยาม

อนู สุร็อยเราะฮฺเล่าว่า นบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«وَمَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيَّانَا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ»

ความว่า “และผู้ใดถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน ด้วยเปี่ยมศรัทธาและหวังในผลบุญ เขาจะได้รับการอภัยโทษจากความผิด (บาป) ที่ผ่านมา”⁶

³ อัดฎาอะบะรียฺ, ญามิอุลญะยาน, เล่ม 7 หน้า 125

⁴ มุสนัด อะหมัด, เล่ม 2 หน้า 333, สุนัน อิบน์มาญะฮฺ, เลขที่ 3925

⁵ ละฎออิฟ อัลมะฮารีฟ, หน้า 280

⁶ เศาะฮีหฺอัลบุคอรี, เลขที่ 1901, เศาะฮีหฺมุสลิม, เลขที่ 760

อิบน์ ญะอ์รกล่าวว่า “คำว่า (ด้วยเปี่ยมศรัทธา) หมายความว่า “เชื่อมั่นในสัญญาของอัลลอฮ์ที่จะทรงประทานผลบุญต่อการปฏิบัติดังกล่าว” และคำว่า (หวังในผลบุญ) หมายความว่า “หวังเพียงค่าตอบแทน (ผลบุญจากอัลลอฮ์) เท่านั้น ไม่มีเจตนาอื่นใดแอบแฝง ไม่ว่าจะเป็นการไถ้อวด (ริยาอ์) หรืออื่นๆ”⁷

2. รางวัลจากการละหมาดตะรอวีหฺ

อับนุ สุร็อยเราะฮฺเล่าว่า นบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิมกล่าวว่า

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ»

ความว่า “ผู้ใดที่ลุกขึ้น (ละหมาดหรือประกอบอิบาดะฮฺ) ในคำคืนเราะมะฎอน ด้วยเปี่ยมศรัทธาและหวังในความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ เขาจะได้รับการอภัยโทษจากความผิด (บาป) ที่ผ่านมา”⁸

อิมาม อันนะวะวียกกล่าวว่า “คำว่า (ละหมาดในคำคืนเราะมะฎอน) ในที่นี้หมายถึงละหมาดตะรอวีหฺ”⁹

3. รางวัลจากการละหมาดในคำคืนอัลก็อดร์

อับนุ สุร็อยเราะฮฺเล่าว่า นบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิมกล่าวว่า

«مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ»

ความว่า “ผู้ใดลุกขึ้น (ประกอบอิบาดะฮฺ) ในคำคืนลัยละตุลก็อดร์ ด้วยเปี่ยมศรัทธาและหวังในความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ เขาจะได้รับการอภัยโทษจากความผิด (บาป) ที่ผ่านมา”¹⁰

4. รางวัลจากการทำอุมเราะฮฺ

อิบน์ อับบาส เล่าว่า นบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวแก่สตรีชาวอันศอรนางหนึ่งว่า

«مَا مَنَعَكَ أَنْ تَحْجِي مَعَنَا؟ ... فَإِذَا كَانَ رَمَضَانَ اعْتَمِرِي فِيهِ، فَإِنَّ عُمْرَةً فِي رَمَضَانَ حَجَّةٌ»
«وَفِي لَفْظٍ: «فَإِنَّ عُمْرَةً فِي رَمَضَانَ تَقْضِي حَجَّةً أَوْ حَجَّةً مَعِي»

ความว่า “อะไรที่เป็นอุปสรรคทำให้เธอไม่สามารถไปทำหัจญ์กับพวกเราหรือ?... ดังนั้นเมื่อเดือนเราะมะฎอนมาถึง เธอจงไปทำอุมเราะฮฺในเดือนนั้นเสีย เพราะการทำอุมเราะฮฺในเดือนเราะมะฎอน เพียงหนึ่งครั้ง (จะมีผลบุญ) เท่ากับทำหัจญ์หนึ่งครั้ง”¹¹ ในอีกสำนวนหนึ่งท่าน

⁷ ฟัตหุลบารีย์, เล่ม 4 หน้า 251

⁸ เศาะฮ์อิฮ์อัลบุคอรี, เลขที่ 37, เศาะฮ์อิหมุสลิม, เลขที่ 759

⁹ ซัรหุ เศาะฮ์อิหมุสลิม, เล่ม 6 หน้า 39

¹⁰ เศาะฮ์อิฮ์อัลบุคอรี เลขที่ 35, เศาะฮ์อิหมุสลิม, เลขที่ 760

¹¹ เศาะฮ์อิฮ์อัลบุคอรี, เลขที่ 1782

กล่าวว่า “แท้จริงการทำอุมเราะฮ์ในเดือนเราะมะฎอนหนึ่งครั้งเท่ากับเป็นการทำหัจญ์หนึ่งครั้ง หรือได้ทำหัจญ์พร้อมกับฉันหนึ่งครั้ง”¹²

อิบนุล อะเราะบีย์ กล่าวว่า “หะดีษอุมเราะฮ์ (ในเดือนเราะมะฎอน) นี้ถูกต้อง มันเป็นความกรุณา จากอัลลอฮ์และความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงผลบุญจากการทำอุมเราะฮ์ได้ตามติดพร้อมกับความ ประเสริฐของการทำหัจญ์ด้วยการผนวกเราะมะฎอนเข้ากับอุมเราะฮ์”¹³

อิบนุล ญะซีรีย์ กล่าวว่า “บทเรียนที่ได้รับจากหะดีษนี้คือ ผลบุญของการปฏิบัติอิบาตะฮ์จะเพิ่มขึ้นด้วยการ เพิ่มขึ้นของความประเสริฐของเวลา เช่นเดียวกับการเพิ่มขึ้นของผลบุญด้วยความสงบ ตั้งมั่น และแน่วแน่ของจิตใจ และความบริสุทธิ์ใจของเป้าหมาย (การทำอิบาตะฮ์)”¹⁴

5. รางวัลจากการเลี้ยงอาหารละศียาม(อาหารละศีลอด)

ชัยคุ บิน คอลิด อัล-ญุฮะนียฺ เล่าว่า นบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«مَنْ فَطَّرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا»

ความว่า “ผู้ใดเลี้ยงอาหารละศียามแก่ผู้ถือศียาม เขาจะได้รับผลบุญเท่ากับผลบุญของผู้ถือศียาม คนนั้น โดยที่ผลบุญของผู้ถือศียามคนนั้นไม่ได้ลดน้อยลงแต่อย่างใด”¹⁵

เช่นนี้แล้ว จะยังมีมุอ์มินท่านใดอีกเล่าที่ไม่ยินดีและดีใจกับการมาเยือนของเดือนเราะมะฎอน นอกจาก บรรดาผู้ที่จมปลักอยู่กับมะอูติยะฮ์และหมกมุ่นอยู่กับทางโลกและตัณหา ... วัลลอฮุอะอ์บิลอะอ์ลามีนอะอ์ลัม

วะศ็อลลัลลอฮุอะลาลามุฮัมมัด วะอาลิฮิ วะสัลลัม

¹² เศาะฮิหฺอัลบุคอรี, เลขที่ 1863

¹³ ฟิตหุลบารีย์, เล่ม 3 หน้า 604

¹⁴ ฟิตหุลบารีย์, เล่ม 3 หน้า 604

¹⁵ สุนันอัตติรมิซีย์, เลขที่ 735 (ดู เศาะฮิหฺอัตติรมิซีย์, เลขที่ 647) และอื่นๆ